

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

LXXXVII. Nullitas Edicti, & Mandati in Ducatu Mediolanen. edit. de non
transferendis pecuniis ad Statum Ecclesiast.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

LXXXVI.

Conceditur Indulgentia Plen. Perp. pro Ecclesiis Monachorum Congregationis Polonæ in Festis Inventionis, & Exaltationis S. Crucis.

Hæc Congregatio erecta fuit ab hoc Pontifice Const. ed. 1709. Maji 22. P. 9.

Dat. 6 Junii 1709. An. 9.

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christianis fidelibus presentes literas inspecturis, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Preces Congregationis.

Concessio præd. indulg.

Clausula.

AD augendam fidelium religionem, & Animarum salutem Cælestibus Ecclesiæ Theauris pia charitate intenti, ac supplicationibus dilectorum filiorum Monachorum Monasteriorum Congregationis Poloniæ Ordinis S. Benedicti sub titulo S. Crucis a Nobis erectæ, & institutæ nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui Ecclesias prædictorum, & aliorum quorumcumque dicti Ordinis Monasteriorum eidem Congregationi Poloniæ in futurum quancumque canonicè aggregandorum, vel earum aliquam in Inventionis, & Exaltationis ejusdem Sanctæ Crucis festis diebus a primis vesperis usque ad occasum solis cujuslibet festi hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum excipitatione, & S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, præsentibus, perpetuis futuris temporibus valituris.

S. 1. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Junii MDCCIX., Pontificatus nostri Anno Nonno.

LXXXVII.

Declarantur nulla Edictum, & Mandatum a Sæculari potestate in Ducatu Mediolanen. promulgata, ne transferantur pecuniæ ad Statum Ecclesiast., & ut sequestrentur fructus Ecclesiastici personarum absentium, cum facultate absolvendi respicientes Archiepiscopo Mediolanen. concessa.

De vi illata immunitati Ecclesiasticæ super fructibus in Ducatu Parmæ, & Placentiæ vide Constit. ed. 1707. Jul. 27. P. 7. Et de eadem re in Regno Neapolis vide Constitutionem sequentem.

Dat. 5. Oct. 1709. An. 9.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

A sæculari potestate Mediolanen. edictum publicatum fuit 1708. quo prohibebatur translatio, seu transmissio pecuniarum ad Statum Ecclesiasticum.

ALias cum ad Apostolatus Nostri notitiam, non sine gravi animi Nostri molestia, pervenisset in Civitate, & Ducatu Mediolanen. prodidisse a Sæculari potestate Edictum quoddam paulo ante nempe die 20. Martii 1708. editum, quo sub gravissimis pœnis prohibebatur, ne quis cujuscumque status, gradus, & conditionis esset, genus ullum pecuniarum in quavis quantitate, specie, vel moneta e Civitate, ac Ducatu præfatis ad almam Urbem nostram, aliave loca Status Nostri Ecclesiastici deferendarum per se,

vel alios directe, vel indirecte ex quavis causa, seu prætextu, etiam privilegiato extrahere, seu extrahi facere auderet; ac insuper sub eisdem pœnis interdiceretur, ne ullus Campsor, seu alia quælibet persona directe pariter, vel indirecte pecunias prædictas ad effectum illas sive per mandata, sive per literas Cambii, ut vocant ad Urbem, aliave loca Status Ecclesiastici hujusmodi transmittendi, recipere, seu solvi facere ex quacumque causa, seu prætextu, ut supra, etiam privilegiato similiter auderet, seu præsumeret. Simulque Nobis innotuisset, die subsequenti nempe 21. ejusdem mensis Martii in Civitate Mediolanen. prædicta ab eadem sæculari potestate itidem prodidisse mandatum, seu Decretum quoddam quo tunc existentem nostro, & Apostolicæ Sedis Economo Generali in Ducatu Mediolanen. hujusmodi auctoritate Apostolica deputato præcipiebatur, ut illico super fructibus, redditibus, & proventibus cujuscumque tandem generis essent, omnium, & quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum in Ducatu præfato a personis extra illum degentibus possessor sequestrum apponeret, fructusque, redditus, ac proventus hujusmodi tam tunc decurros, & non solutos, quam de cætero decurrendos exigeret, ac illos, seu illorum pretium penes personam fidei, & facultatibus idoneam deponeret, neque eos absque prædictæ sæcularis potestatis licentia quovis modo distrahi permetteret; Præterea quacumque pensiones, ac præstationes a quibusvis personis dicti Ducatus quibuscumque personis Ecclesiasticis extra eundem Ducatum, ut præfertur degentibus solvi, seu dari consuevas, similiter sequestro committeret, & ad effectum supra expressum retineret, ac alias, prout in Edicto, ac mandato, seu Decreto supradictis, quorum tenores non approbandi, sed omnino reprobandi animo præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, plenius continetur. Nos probe considerantes, ex edicto, ac mandato, seu Decreto hujusmodi maximum Pontificiæ non minus auctoritatis, quam dignitatis detrimentum nec non manifestam Jurium Ecclesiasticorum subversionem sequi primum quidem, hoc est, statim ac præmissa Nobis innotuerunt, Pastoralis muneris nostri partes quantum implere satagentes per plures literas jussu nostro a dilecto filio nostro Fabricio S. R. E. Presbytero Cardinali Paulino nuncupato Secretario nostro status, tam dilecto pariter filio nostro Josepho ejusdem S. R. E. etiam Presbytero Cardinali Archinto nuncupato Metropolitanæ Ecclesiæ Mediolanen. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsuli, quam aliis Venerabilibus Fratribus Episcopis in dicto Ducatu Mediolanen. suas Ecclesias, vel Dioceses habentibus conscriptas edictum, & mandatum, seu Decretum supradictum, tanquam juribus, & rationibus Ecclesiæ manifeste adversantia improbavimus, ipsisque Josepho Cardinali, & Præsuli, ac Episcopis propterea commissimus, & mandavimus, ut contra eos, qui illis exequendis quovis modo se ingerere ausi fuissent, via Juris procederent. Subinde vero per alias binas literas ab eodem Fabricio Cardinale, ac Secretario status tam eidem Josepho Cardinali, ac Præsuli, quam tunc in humanis agentibus bo. me. Jacobo Antonio S. R. E. prædictæ Cardinali Morigia nuncupato, dum vixit Ecclesiæ Papien. ex concessione, & dispensatione paribus Præsuli die 28. Aprilis ejusdem Anni 1708. jussu nostro datas, utrique eorum injunximus, ut non modo iis, qui edictum, ac mandatum, seu Decretum hujusmodi ediderant, seu subscriperant, sed etiam aliis omnibus, qui pro illorum editione, promulgatione, seu forsitan etiam executione, auxilium, consilium, favorem, aut operam quovis modo præstitissent,

Item Mandatum de sequestro fructuum, & pensionum Ecclesiasticorum absentium a Ducatu Mediolanen.

Datis Literis 1708. ad Ordinarios in d. Ducatu improbatæ fuisse memorata Edictum, & Mandatum, necnon ipsis injunctum, ut de jure procederent contra executores.

Item aliis literis mandatum fuit Præsulibus Mediolanen. & Papien. ut denunciarent censuras, & pœnas in violatores Sacrorum jurium, atque ab Imperatore auxilium peterent.

quorum-

quorumcumque tandem gradu, seu dignitate praeferrent, censuras, & penas Ecclesiasticas a Sacris Canonibus, generalium Conciliorum Decretis, ac Apostolicis Constitutionibus, ac praesertim literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari solitis, signanter vero dicto Anno 1708. ea ipsa die, qua Edicti, & Mandati, seu Decreti praefatorum exemplaria typis impressa ad manus nostras pervenerant, lectis, & promulgatis, inflictae, quibus ipsi irretiti reperiebantur, Pastoralis pectore aperte edicerent, illos praeterea paterna charitate admonerent se a censuris, & poenis huiusmodi, non nisi post debitam, & condignam Ecclesiae praestitam satisfactionem a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente absolvi, & liberari posse, validis demum, ac salutaribus officiis apud eum agerent, cujus auctoritate praemissa a pietate quidem Austriaci nominis, quod praeferebant, nimium aliena, gesta fuisse dicebantur, quatenus scandalis tam gravibus constanti suo in Ecclesiam cultu, acceptoque ab inclitis majoribus more consensum occurrentis, omnino curaret, ut quae nos Jure nostro petebamus, & exigebamus pro reparatione auctoritatis, & jurisdictionis Ecclesiasticae, ipso etiam jubente quamprimum implerentur. Quae sane omnia idem Josephus Cardinalis, & Praefatus se Evangelica libertate, suoque munere, ac loco, quem in Ecclesia Dei obtinet vere digni fideliter, & alacriter implevisse suis ad eundem Fabricium Cardinalem, & Secretarium status datis literis rescripsit. Ad haec nostris in simili forma Brevis ad Charissimum in Christo filium nostrum Josephum Romanorum Regem in Imperatorem electum die 6. Maji ejusdem Anni 1708. expeditis literis, & per celerem Cursores transmissis, gravissimam, quam inde concepimus, amaritudinem ei denunciavimus, exixe illum hortantes, ac commonescentes, quatenus auctoritate sua efficeret, ut Ecclesia ab illis ipsis, a quibus tanta injuria affecta fuerat congruis remediis sarciretur, ac nedum ad jura sua, sedes ad pristinam dignitatem quamprimum rediret. Postmodum vero cum accepissemus, praedictis monitionibus nostris penitus contemptis mandatum signanter, seu Decretum supradictum, quo Beneficiorum Ecclesiasticorum fructus illorum Possessoribus extra dictum Ducatum, sicut praemittitur, degenibus nulliter, aequae, ac perperam interceptabantur vere in Civitate, & Ducatu praedictis executioni demandatum fuisse, per alias literas a praedicto Fabricio Cardinale, & Secretario status tam Josepho Cardinali, & Praefato, quam Episcopo supradictis die VII. Julii ejusdem Anni 1708. jussu itidem nostro scriptas districte praecipimus, & mandavimus, ut adversus quoscumque in executione huiusmodi culpabiles, ac potissimum adversus Economum Generalem supradictum, ac subeconomos ad legitimam censurarum a Tridentina Synodo sess. 22. de Reformatione cap. 11. ac ab Apostolicis in die Cœnæ Domini promulgari consuetis literis supradictis, praesertim Canone XVII. contra talia perpetrantes latarum, atque inflictarum Declarationum absque ulla cunctatione devenirent: Nobis interim justum, & misericordem Dominum assidue exorantibus, ut Nobis quidem caelesti sua ope clementer adesse, errantibus vero, ut in viam possent redire Justitiae veritatis suae lumen ostendere non dedignarentur.

§. 1. Cum autem, sicut Nobis nuper innuit, ab eadem seculari potestate, cujus nomine praemissa contra Jura, & rationes Ecclesiastici Ordinis, ut praefertur, gesta fuerunt, talia tandem pro illorum, atque inde secutorum quorumcumque revocatione, rescissione, ac retractatione mandata prodierint, ut merito sperare possimus, unde nobis oborta fuit justa, ac din-

turna amaritudinis causa, brevi dandam esse amplam materiam gratias agendi misericordiarum Patri, quod antiqui hostis conatus deteriora consilia mentibus hominum insinuantis irritos fecerit, indytmque illud nomen, in quo Sancta Dei Ecclesia tutelam, atque salutem, nec non validum inter pericula praesidium toties est nata, a veteri sua, ac placari laude desistere non permisit. Hinc est, quod Nos, qui Jurium Ecclesiasticorum assertores in Terris a Domino constituti sumus, simulque omnium Christianissimorum curam, & sollicitudinem gerimus, Ecclesiae indemnitati, ultra ei praesudicium praedictorum revocationem, ac retractationem eadem auctoritate, qua illa peracta fuerant, sicut praemittitur faciendam Apostolici etiam Judicii nostri accessione efficacius, ac uberius consulere, ac alias animarum saluti quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere cupientes, nec non omnium, & singulorum quae in praemissis, seu illorum occasione quovis modo acta, & gesta fuerunt, feriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliave quacumque etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, Edictum, ac Mandatum, seu Decretum supradicta, cum omnibus, & singulis in eis eorumque quolibet contentis, ac inde secutis, & quandocumque secuturis ipso Jure nulla, irrita, invalida, inania, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacua ab ipso initio fuisse, & esse, ac perpetuo fore, neminemque ad cujuslibet eorum observantiam teneri, imo nec ea a quopiam observari potuisse, vel debuisse, neque ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, vel facta non fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuo haberi debere, tenore praesentium declaramus. Et nihilominus ad abundantiorum cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, firmis tamen remanentibus censuris, & poenis Ecclesiasticis quibuscumque, quas ii omnes, qui praemissa perpetrarunt, sive alias in illis, ut praefertur, culpabiles fuerunt, propter eadem praemissa incurrerunt, a quibus non nisi a Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente post debitam, & condignam Ecclesiae praestitam satisfactionem (praeterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in easdem censuras eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari valeant. Quoniam vero Sedes Apostolica pia Mater recurrentibus ad eam post excessum cum humilitate filii se propitiam exhibere solet, & benignam: Idcirco omnes, & singulos primordicos, seu aliquos ex eis, qui verae poenitentiae signa ostenderint, paterna nostra clementia prosequi volentes, eidem Josepho Cardinali, & Praefato per praesentes committimus, & mandamus, ut si & postquam sibi confiteri Edictum, & Mandatum, seu Decretum supradictum cum omnibus inde secutis congrue revocata, & retractata fuisse, ac alias de super debita, ac condigna satisfactioni Ecclesiae opportune consultum fuisse, omnes, & singulos, sive Laicos, sive Clericos tam saeculares, quam Regulares ad ipsum recurrentes cujuscumque status, ordinis, gradus, dignitatis, & conditionis existant, qui praemissa peragerint, seu alias in illis quovis modo culpabiles fuerint, si hoc ab eo humiliter perierint, & facta prius per eos promissione, quod in futurum a similibus abstinere, & quidquid eis praescriptum, & injunctum fue-

Sed interim a Pontifice suo debito sit factis.

Declaratio nullitatis praedictorum cum eorumdem revocatione, ac firmitate censurarum, & poenarum.

Concessio facultatis Episcopo Mediolanensi facta absolventi a censuris, & poenis, necnon super irregularitate, in contemptum clavium non contracta, dispensandi in utroque facto cum respicientibus satisfaciendis, & promittentibus se a praedictis abstinendi.

Prædicta omnia a Praefato Mediolanensi executioni demandata fuerunt.

Similiter a Pontifice missum fuit Breve ad Imperatorem pro opportuno remedio.

At mandatum de sequestro fructuum executioni mandatum fuit.

Hinc novae literae ad Ordinarios in d. Ducatu, ut declararent censuras in executione dicti Mandati.

Tandem a seculari potestate edita fuerunt quaedam Mandata pollicentia actorum revocationem.

rit, priusquam infra scripta absolutionis beneficium obtineant, observabunt, & adimplebunt, a censuris, & poenis Ecclesiasticis quibuslibet, quas propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt, seu incurrisse dici, censeri, vel prætendi possent, injunctaque cuique pro modo culpæ poenitentia salutari, & aliis, quæ de jure fuerint injungenda, similiter injunctis in utroque foro auctoritate nostra Apostolica in forma Ecclesiæ consueta absolvat, & totaliter liberet, dictaque poenas eis, & eorum cuilibet gratiose remittat, & condonet. Ac cum illis, qui Clerici, seu etiam Presbyteri fuerint super irregularitate per eos, quia censuris hujusmodi propter eadem præmissa innodati Missas, & alia Divina officia (non tamen in contemptum clavium) celebrarunt, seu alias in suis ordinibus ministrarunt, quomodolibet contracta, ad quemcumque effectum in utroque pariter foro dispenset; Ipsosque, & eorum quemlibet ad famam, gradus, dignitates, nec non Beneficia, & officia Ecclesiastica quacumque, ceteroqui tamen canonicè per eos obtenta, ac alias in pristinum, & eorum, in quo antea quomodolibet erant, statum adversus eadem præmissa rehabilitet, restituat, reponat, ac plenarie reintegret. Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem, quam etiam aliis, prout sibi opportunum videbitur, communicare, & subdelegare valeat, eidem Josepho Cardinali, ac Præsuli harum serie auctoritate prædicta tribuimus, & impertimus.

Clauſula.

§. 7. Decernentes eandem præsentem literas, & in eis contenta quacumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentem emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, aut illo modo justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vel invaliditatis vicio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium, vel habere prætendentium consensus, alioque quocumque, etiam quantumlibet magno, ac incogitato, incogitabilique defectu, aut ex alio quovis capite a jure, vel facto, aut Statuto, Consuetudine, vel privilegio resultante notari, impugnari, invalidari, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci ullatenus posse, sed ipsas præsentem literas, & quacumque in earum executionem ab ipso Josepho Cardinali & Præsule faciendam semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcussè observari: sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet, quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quatenus opus sit, nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, le-

gibus quoque, etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clauſulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantumcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clauſulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem pro fusus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die V. Octob. MDCCIX. Pontificatus nostri Anno Nono.

Declarantur nulla Edicta, & Literæ a Sæculari Potestate in Regno Neapolis promulgata, ne transmittantur pecuniæ ad Statum Ecclesiasticum, & ut sequestrentur fructus Ecclesiastici personarum absentium, cum facultate absolventi respiscentes Archiepiscopo Neapol. concessa.

LXXXVIII.

Similis hæc est Constitutio præcedens pro Ducatu Mediolanensi. Et Const. ed. 1711. Jul. 28. P. 11. Declarantur nulla Edicta Magni Consilii in Polonia de suppositione fructuum Ecclesiasticorum pluribus oneribus.

C L E M E N S P A P A X I .

Dat. 5. Oct.
1709. An. 9.*Ad futuram rei memoriam.*

Alias cum ad Apostolatus nostri notitiam, non sine gravi animi nostri molestia, pervenisset, in Civitate Neapolitan. prodiisse a Sæculari potestate Edictum quoddam paulo ante nempe die 8. Jun. 1708. editum, quo sub gravibus poenis prohibebatur, ne quis cujuscumque status, gradus, ac conditionis esset, genus ullum pecuniarum in quavis quantitate, specie, vel moneta a Regno Neapolis ad Almam Urbem nostram, aliave loca Status nostri Ecclesiastici deferendarum per se, vel alios directè, vel indirectè ex quavis causa, seu prætextu, etiam privilegiato extrahere, seu extrahi facere auderet; Ac insuper sub iisdem poenis interdiceretur, ne ulla persona directè, vel indirectè pecunias prædictas, ad effectum illas sive per-

A Sæculari potestate Neapolitan. publicatum fuit Edictum 1708. quo vetabatur translatio, seu transmissio pecuniarum ad Statum Ecclesiast.

mandata,